

[A. C. Mortensen.]

Maade, det er gaaet med Konverteringen og Rentesaenkningen paa.

Dermed skal jeg lade det Spørgsmaal ligge og saa i øvrigt udtale min Glæde over, at der er Enighed om, at man skal se at faa det foreliggende Lovforslag gennemført.

Jeg har dog endnu en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Krag angaaende dette, at Hypotekforeningerne forlanger, at Kreditforeningerne skal give mindre Laan, for at de selv kan komme til. Dette har jo ikke noget med Hypotekforeningernes Sikkerhed at gøre. De har Lov til at give Laan med foranstaaende Prioriteter indtil de tre Fjerdedele af Ejendommens Værdi. Jeg gaar ud fra, at Hypotekforeningerne i hvert enkelt Tilfælde afgør, hvor højt det kan gaa an at gaa, om de vil gaa til de 75 pCt., de 70 pCt. o. s. v. Men naar de har afgjort, hvor højt de vil gaa op, kommer de og siger til Laantageren: Saa højt kan vi gaa op, men saa bliver det for lille et Laan, der kan blive Plads til for os, vi vil have et noget større. Og saa forlanger de, at Kreditforeningslaanet skal gaa ned. Derved tvinger de Laantageren ind paa et højere Renteniveau, end det var nødvendigt. Det er det, jeg har kritiseret, og det tror jeg, der er Grund til. Men det har, som sagt, ikke noget med Sikkerheden at gøre. Hypotekforeningerne ønsker blot en større Plads inden for den Ramme, som de nu mener at kunne gaa til, og det gaar ud over Laantageren.

Krag: Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen indbyder paa ny til en Genoplussen af Striden om Rentepolitikken. Det ærede Medlem mente at maatte forbeholde sig Ret til „at slaa fast“, til „at hævde“, og hvad der nu ellers kan siges om denne Sag. Ja, den Ret skal jeg ikke forsøge at forholde det ærede Medlem. Lad ham bare slaa — Hovedet rammer han dog ikke paa Sømmet, han rammer stadig ved Siden af. Saaledes ogsaa, naar han her paastaar, at der har foreligget et Tilsagn fra Bankerne om Gennemførelse af et bestemt Konverteringsforslag med Hensyn til Risiko og Garanti. Som sagt, der kunde være al mulig Grund til at optage Striden om, hvorvidt det kan siges at være rigtigt eller ikke, men jeg tror ikke, det fremmer Mulighederne for dette Lovforslags Gennemførelse, og jeg vil i øvrigt henvise det ærede Medlem til at fortsætte sin Undersøgelse af denne Sag,

eventuelt ogsaa gennem Oplysninger af det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen; saa vil han faa Klarhed over, hvorledes en bankmæssig Autoritet ser paa denne Sag, og det kunde maaske være tjenligt for det ærede Medlems fremtidige Opfattelse af Spørgsmaalet.

Den højtærede Minister vilde ikke gaa ind paa en Forhandling om Enkeltheder, og det kan jeg i og for sig meget godt forstaa; den kan jo føres i Udvalget, det er i og for sig det rette Sted. Jeg har imidlertid ment det ønskeligt i de Bemærkninger, jeg fremsatte om denne Sag, at pege, ogsaa her for aabent Tæppe, paa en Række Problemer, som griber dybt ind i Debitorernes Interesser og administrativt ogsaa i Kreditforeningernes. I denne Forbindelse har jeg nævnt § 12 i Lovforslaget, og det glæder mig, at den højtærede Minister nu bekræfter Rigtigheden af min Opfattelse: at det ikke er det enkelte Laan, Tilsynet skal overvaage, men derimod Laaneniveauet som Helhed. Men det var ønskeligt, om den højtærede Minister med det samme havde redegjort for, hvad han saa mener med, at denne Undersøgelse eventuelt maa foretages i Marken, at dette Tilsyn maa gennemføres i Marken. Jeg kan ikke forstaa det anderledes, end at Tilsynet kan udvides til at angaa Enkeltheder i Kreditforeningernes Laaneudmaalingsvirksomhed. Det skulde glæde mig, hvis jeg i saa Henseende tager fejl.

Den højtærede Minister kunde ønske, at Vurderingerne til Laan og Vurderingerne til Skat blev sammenfaldende, og det er jo ogsaa muligt, at det kan lade sig gøre i Fremtiden. I Kommissionsbetænkningen er der ogsaa givet Udtryk derfor. Forholdet er imidlertid det, at skattemæssig Ret til at paabyde, at man bevæger sig i Underkanten af, hvad der siges at være Handelsværdien for den paagældende Ejendom, er ikke i samme Grad paakrævet ved Laaneudmaaling, hvor man maa holde sig inden for Margenen af de Svingningsbevægelser, som man maa antage Handelsværdien vil komme til at frembyde. Det har, forstaaer jeg, Kommissionsflertallet ogsaa haft Blikket aabent for, og derfor har man i hvert Fald slet ikke paa nærværende Tidspunkt turdet gaa til at basere Laaneudmaalingen paa Skattevurderingerne.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen, der var Ordfører for Det radikale Venstre, mente, at det vilde være naturligt at etablere et særligt Tilsynsraad, indet det ærede Medlem mente, at det almindelige Tilsyn, saaledes som det, hvad Hovedbestemmelserne angaar, er udformet i Lov-